

R5257

The messengers of God in “The Last Days” “கடைசீ நாட்களில்” தேவனுடைய தூதர்கள்

“உன் வழிகளினெல்லாம் உன்னைக் காக்கும்படி, உனக்காக தம்முடைய தூதர்களுக்கு கட்டளையிடுவார்;” - சங்கீதம் 91:11

இந்த “தீங்கு நாளின்” “அபாயகரமான காலத்தின்” மத்தியில் பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் அப்போஸ்தலரின் எச்சரிக்கையான குரல்கள் கண்ணிகள், கொள்ளை நோய்கள் மற்றும் நுட்பமான ஆபத்துக்களை குறிப்பாக கூறுகின்றன. மேலும் இதன் மத்தியில் சூட தீமைகளும் ஆபத்துக்களும் உண்மையாக இருப்பதை உணரும் சிந்தையும், தெய்வீக பாதுகாப்பு, அக்கறை மற்றும் தனிப்பட்ட அன்பு ஆகியவற்றின் உறுதி மொழியும் பரிசுத்தவாண்களுக்கு எவ்வளவு விலையேற்ப்பெற்றது!

நமது தலைப்பு வசனத்தில் செய்தியை கொடுக்கக்கூடியவராக குறிப்பிடப்படுகிறவர் பரம பிதாவாகிய யேசுவா. தீர்க்கதரிசி தாவீது சில நபர்களைப் பற்றியும் பிறகு எதிர்காலத்தைக் குறித்தும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார். குறிப்பிடப்படுகிற அந்த நபர் முதலாவதாக கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்; இரண்டாவதாக, சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் அவரது சாரீ அங்கங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் மொத்தத்தில் தலையும் அங்கங்களும் இணைந்த மேசியா வகுப்பார். இந்த வசனம் இந்த வகுப்பாரின் மேல் தேவனுடைய ஒரு விசேஷித்த அக்கறையை குறிக்கிறது. சகல வேத வாக்கியங்கள் மூலமாகவும் அவர்கள் தேவனால் அக்கறையும் அன்பும் காட்டப்படுகிறவர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். நமது கர்த்தராகிய இயேசு, ஒரே பேறானவராகவும், பிரியமான குமாரனாகவும் இருக்கிறார். அவரது அங்கங்களாக இருக்கக் கூடிய அனைவரும் விசேஷமாக சிநேகிக்கப்படுகிறார்கள். இயேசு தமது உண்மையுள்ள சீடர்களிடம் கூறுகிறதாவது: “பிதா தாமே உங்களை சிநேகிக்கிறார்.” (யோவான் 16:27)

தூதர்களுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட பொறுப்பு ஒரு பரந்த உபயோகத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்று நாங்கள் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களும், இரட்சிப்பை சுதந்தரிக்கப் போகிறவர்களினிடமிருந்தும் ஊழியம் செய்யப்படிக்கு தேவனுடைய தூதர்கள் அனுப்பப்படும் ஆவிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் நமக்கு உறுதி கூறுகிறார். ஆம், இவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் விசுவாசிகளும், இருதயத்தில் உண்மையுள்ளவர்களும், கர்த்தருக்கு முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்தவர்களும், ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களும் இருப்பதினால், அவரது கிருபையின் விசேஷித்த சந்தோஷமானவர்களாய் இருந்து, காணப்படாத தூதர்களால் ஊழியம் செய்யப்படுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதே கருத்தையே நமது கர்த்தராகிய இயேசு தமது அறிக்கையில் வைக்கிறார்: “அவர்களுக்குரிய தேவதூதர்கள் பரலோகத்தில் என் பரம பிதாவின் சமூகத்தை எப்பொழுதும் தரிசிக்கிறார்கள்.” (மத்தேயு 13:10) ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தேவதூதர்கள் மிகவும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட, அர்ப்பணம் செய்து கொண்டவர் மேல் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்த வசனம் நமக்கு சுட்டிக் காட்டுவதாக காணப்படுகிறது.

அப்போஸ்தலரிலிருந்து வேறு வகையாக நமது ஆண்டவர் கூறுகிறார். இந்த தூதர்கள் நமக்கான காரியங்களில் தாமதப்படுத்த மாட்டார்கள் என்று நமது ஆண்டவர் உறுதியாக கூறுகிறார். அவர்கள் முக்கியமான பரலோக காரியங்களினால் தடை செய்யப்படமாட்டார்கள். ஆனால் நமக்கு தேவையான அனைத்து காரியங்களுக்காகவும் அவர்கள் உடனே தெய்வீக பிரசன்னத்திற்கு செல்லக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். நமது கர்த்தரை தலையான குமாரனாகக் கொண்டு நாம் அவருக்கு கீழாக வீட்டின் குமாரர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை அவர் நம்மை உணரும்படி செய்கிறார். ஆகையால் நமது காரியங்களை பிதாவினிடத்தில் எடுத்துச் செல்வதற்கு காலதாமதம் ஆகாது. நமது அக்கறைதான் முதலிடத்தில் இருக்கும். நமது தேவதூதர்கள் எப்பொழுதும் பிதாவினிடத்தில் போகக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். நாம் பேசுவதற்கு முன்னே நமது மனதை அவர் அறிகிறார். நமக்கு தேவையானதை நாம் உணருமுன்னே, அவைகளை நமக்கு தரும்படி ஏற்பாடு செய்கிறார். ஒரு ஆச்சரியமான விழித்திருந்து கவனித்தல் நமக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நமது தேவைக்கான இப்படிப்பட்ட கவனிப்பு மற்றும் சிரத்தையை எப்படி சர்வவல்லையுள்ள தேவன் கொடுக்க முடியும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்வது கடினமானது. தேவன் இப்படிப்பட்ட அன்பான கவனிப்பை நம்மீது வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். நாம் எவ்வளவு அற்பமானவர்களாக, இப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களுக்கு எந்த அளவுக்கு தகுதியற்றவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை அது நம்மை உணரச் செய்ய வேண்டும்.

பிதாவானவர் இப்படி பரலோக தூதர்களை பயன்படுத்தினாலும், கர்த்தரின் பூமிக்குரிய பிள்ளைகளை அடிக்கடி ஊழியர்களாகவும், சேவர்களாகவும் ஒருவருக்கொருவர் பயன்படுத்தி வருகிறார் என்ற கருத்தை எந்தவிதத்திலும் பயன்றதாக்காது. உண்மையிலேயே, காணக்கூடாத தூதர்கள், மனித கருவிகள் மூலமாக கிரியை செய்ய பொதுவாக தேவைப்படுகிறார்கள். இதற்கு, பிரசன்னமாயிருக்கும் கர்த்தரின் மேற்பார்வையின் கீழ் அறுவடை வேலையின் விளக்கங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம். மாம்சத்தில் இருக்கும் அவரது சாரீ அங்கங்களின் முக்கியமான ஈடுபாடுகளில் அவரது பரலோக சேனைகளும் இருக்கிறார்கள்.

கர்த்தர் தமது ஊழியக்காரர்களை அக்கினி ஜவாலைகளாக மாற்றுகிறார் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் அறிவித்திருக்கிறார். மேலும் எந்த மற்றும் ஒவ்வொரு ஏஜென்ஸி மற்றும் வல்லமையை தம்முடைய ஜனங்களை கவனிக்கும்படி தெய்வீக பாரமரிப்பு பயன்படுத்துகிறது என்றும் அறிவிக்கிறார். (எபிரேயர் 1:7) வேறு வார்த்தையில் சொல்வோமானால் தேவனால் பயன்படுத்தப்படும் ஒவ்வொரு ஏஜென்சியும், அது அக்கினியாக, மின்சாரமாக அல்லது

மனிதனாக, அல்லது வேறு எதுவாக இருந்தாலும், அது தேவனுடைய தூதனாக இருப்பார். அவர் தோந்தெடுத்தது, அவர் புகழும்படியாக இல்லையென்றால் சங்கீதம் 76:10இல் அவர் கூறியுள்ளது போல் அதை அவரால் அடக்க முடியும்.

ஜெயங்கொண்டவர்கள் சோதனையில் அபிவிருத்தி அடைந்தவர்கள்

இந்த தேவ தூதர்கள் “உன் வழிகளிலெல்லாம் உன்னை காக்கும்படி” இருக்கிறார்கள். சகல சபை காரியங்களில் மாத்திரமல்ல, தனிப்பட்டவர்களுக்காகவும் மொத்தமாகவும் இன்னும் எல்லா காலத்திலும் ஆகும். அது இருண்ட காலங்களிலும் மற்ற காலங்களிலும் காக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இந்த கவனிப்பு நம்மை சோதனைகளிலிருந்து காக்காது. சோதனைகள் இல்லாமல் யாரும் இந்த தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபையில் இருக்க முடியாது. ஜெயங்கொள்ளும் குணலட்சணங்களை பெற வேண்டும் என்றால் அவர்கள் சோதனைகளை பெற வேண்டும். ஆனால் கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட கிருபை, உதவிக்காக அவர்களுடன் இருக்கும்; அதை ஜெயங்கொள்ளுவதற்காக அல்ல, நிலைத்து நிற்க. அவரது கிருபை நமக்கு போதுமானதாக இருக்கிறது. ஒரு அற்பமான சித்தத்திற்கு அவர் ஈடு செய்யமாட்டார்; ஆனால் அபூரண சரீரங்களுக்காக ஈடு செய்வார். சித்தம் அற்பமானதாக இருந்தால் அப்படிப்பட்டவர்களை அவரது தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சபையில் அவர் விரும்பமாட்டார். அவர் தமது பிள்ளைகள் சித்தத்தில் பலமுள்ளவர்களாக, சந்தேகம் இல்லாதவர்களாக, ஜெயங்கொள்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

நமது தலைப்பு வசனத்திற்கு அடுத்த வசனம், தலையும் சரீரமும் சேர்ந்த சபையின் காரியங்களில் பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த தேவதூதர்கள், கால்கள் கல்லில் இடறாதபடி பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று கூறுகிறது. நாம், கால்கள் என்பதை இந்த யுகம் முழுவதும் உள்ள சில அங்கங்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். உதாரணமாக, ஒரு அங்கம் கை, இன்னொரு அங்கம் கால் முதலியன. சுவீசேஷ யுகம் முழுவதும் ஆரம்ப முதல் முடிவு வரை உள்ள சபையை தாங்குகிற அந்த கால் அங்கங்கள் சரியாய் நிற்க வழி நடத்தப்படுவார்கள்; “உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்கு தீபமும், என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது.” (சங்கீதம் 119:105) இப்படியாக அவர்கள் அவர்களது வழியில் உள்ள சிரமங்களை ஜெயங்கொள்ளும்படி இயக்கப்படுவார்கள்.

ஆகையால் சுவீசேஷ யுகம் முழுவதும் கர்த்தருடைய தூதர்கள், அவரது ஜனங்களின் சகல சோதனைகளிலும் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். எனினும் இந்த கால்கள் என்பது கிறிஸ்துவின் கடைசி சரீர் அங்கங்களை குறிப்பதாக காணப்படுகிறது. “சமாதானத்தை சுவீர் நற்காரியங்களை சுவீசேஷமாய் அறிவித்து, இரட்சிப்பை பிரசித்தப்படுத்தி, உன் தேவன் ராஜாங்கம் பண்ணுகிறார் என்று சீயோனுக்கு சொல்லுகிற சுவீசேஷகனுடைய பாதங்கள்..... எவ்வளவு அழகாயிருக்கின்றன.” (ஏசாயா 52:7) இது சபையின் கடைசி அங்கங்களுக்கு பொருந்துவதாகக் காணப்படுகிறது. இது யுகம் முழுவதும் உள்ள அங்கங்களை குறிக்காது. தற்காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நமக்கு மட்டுமே இது பொருந்துவதாக இருக்கிறது.

நாம் பார்க்கிற இந்த பல்வேறு செயல்பாட்டின் வெளிப்பாடுகள் ஆரம்பத்தில் இருக்கின்றன. புதிய ஆட்சி திறந்து மட்டுமே இருக்கிறது. நமது கர்த்தர் சபையை மீட்டு மகிமைப்படுத்தின பிறகு உலகத்துடனான வேலையை ஆரம்பிப்பார். “உன் தேவன் ராஜாங்கம் பண்ணுகிறார்” என்று கூறாத காலத்தில் சொல்ல யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. ஆனால் 1873லிருந்து இந்த பிரகடனத்தை நாம் செய்து வருகிறோம்.

கிறிஸ்துவின் பிரசன்னம் இடறுதற்கான ஒரு கல்

இந்த சமயத்தில் பாத அங்கங்கள் ஒரு விசேஷித்த சோதனையில் இருப்பார்கள் என்றும் இடறுதற்கான ஒரு கல்லாகவும் இருப்பார்கள் என்றும் இந்த வாக்கியம் குறிப்பதாக காணப்படுகிறது. “இஸ்ரவேலின் இரண்டு கோத்திரத்துக்கும் தடுக்கலின் கல்லும் இடறுதலின் கண்மலையுமாயும்..... இருப்பார்.” (ஏசாயா 8:14) இந்த கல் யூத யுகத்தின் முடிவில் இடறுதற்கேதுவாயிருந்தது. (1 பேதுரு 2:8) வேத வாக்கியங்கள் இயேசுவை வழியாக நிர்ணயித்திருக்கிறது. கர்த்தர் அநேகரின் வழியில் இடறுதலின் கல்லாக இருக்கிறார். இந்த வழிகள் உலகத்தாருக்கு குறிக்கப்படவில்லை. இயேசுவின் முதலாம் வருகையில் புறஜாதி தேசங்கள் அவரில் இடறுவில்லை. ஆனால் உண்மையான இஸ்ரவேலரில் சிலர் இடறினார்கள். சில உண்மையான ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் இடறினதற்கு காரணம், அவர்கள் கற்பனை பண்ணியிருந்ததற்கு முற்றிலும் மாறாக கிறிஸ்துவின் பிரசன்னம் இருந்ததுதான் என்று வசனம் பொருள்படுகிறது. ஆகையால் அநேக நல்ல கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் இன்று கிறிஸ்துவின் பிரசனத்தினால் இடறுகிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அவர்கள் இன்ன இன்னதை நினைத்தார்கள் அவர்கள் இன்ன இன்னதை கற்பனை செய்தார்கள். ஆனால் எல்லாம் அவர்கள் நினைத்ததற்கும் எதிர்பார்த்ததற்கும் மாறாக இருந்தது. இது யூத யுகமுடிவில் ரபிமார்கள் இடறினதைப்போல இருக்கிறது.

சகல நல்ல ஜனங்களும் இடறாதபடி தேவதூதர்கள் ஏன் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற கேள்வி எழுகிறது. இது வாக்குத்தத்தம் இல்லையா? தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பினர் அனைவருக்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் பதில் அளிக்கிறோம். ஆனால் இந்த சரீரத்தின் அங்கங்களாக தொபர்ந்து இருப்பதற்கு, அவர்கள் அனைவரும் சோதனைக்கு நிற்க வேண்டும். அது ஒரு பரிட்சையாக இருக்கும். அவர்கள்

தேவதூதர்களின் உதவியை பெற விரும்புகிறார்களா? அவர்கள் இந்த கஷ்டங்களை ஜெயங்கொண்டு வழியில் தொடர்ந்து இருக்க விரும்புகிறார்களா?

ஒரு வகுப்பார் சோதனைகளை சரியான முறையில் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் இருப்பார்கள். இன்னொரு வகுப்பார் அதிகமாக சுய நம்பிக்கையுடன் இந்த வாழ்வின் காரியங்களில் அதிக சமையை அடைந்து, ஆவிக்குரிய அபிவிருத்தியில் பின்னடைந்து இருப்பார்கள். அவர்கள் தூதர்களின் உதவியை பெறுவதற்கு தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். ஏனெனில் உலகத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறவர்களை தேவன் அவரது தூதர்களாக பயன்படுத்துகிறார்.

யூத யுகத்திற்கும் சுவீசேஷ யுகத்திற்கும் இடையேயான இடைவிடம்

யூத யுகத்தில், வேதபாசுக்களும் நியாய சாஸ்திரிகளும் ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியாதவர்களை கர்த்தர் பயன்படுத்தினார். அவர் ஜனங்களுக்கு போதிக்க முகவர்களையோ, தூதர்களையோ, பயன்படுத்த விரும்பியிருந்தால், அவர் ஏன் அந்த நாளின் படித்த நியாய சாஸ்திரிகளையோ ஆடம்பரமான பரிசேயர்களையோ தேர்ந்தெடுக்கவில்லை? போதகர்களாகவும் ஆசிரியர்களாகவும் இருக்க முற்றிலுமாக தகுதியே இல்லாதவர்கள் என்று படித்தவர்கள் நினைக்கின்ற மீள் பிடிக்கிறவர்களையும் வரி வசூலிப்பவர்களையும் ஏன் கர்த்தர் தூதர்களாக பயன்படுத்தினார்? யூத யுக முடிவில் அவர்களில் இருவரை (எல்லாரையுமே) பேதமையுள்ளவர்கள் என்றும் கல்லாதவர்கள் என்றும் ஜனங்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்வோம். (அப்போஸ்தலர் 4:13) தேவன் அந்த நாளின் படித்தவர்களை எப்படி ஒதுக்க முடிந்தது? “இவைகளை ஞானிகளுக்கும் கல்விமான்களுக்கும் மறைத்து, பாலகருக்கு வெளிப்படுத்தினபடியால் உம்மை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். ஆம், பிதாவே! இப்படி செய்வது உமது திருவுளத்திற்கு பிரியமாக இருந்தது.” (மத்தேயு 11:25,26)

ஆகையால் இன்றைக்கு அநேகரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாதவர்களை கர்த்தர் வாய்க்கால்களாகவும், முகவர்களாகவும் தூதர்களாகவும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இவர்கள் தங்கள் மனதை விசுவாசிப்பதற்கு தயார் செய்தாலும், அதில் அவர்கள் மந்தமாக இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் இந்த வாழ்க்கையின் கவலைகள் அவர்களை அழுத்துகிறது. தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட கூட்டம் தயாப்படுத்தப்படும். பிறகு மற்றவர்கள் கூறுவார்கள்: “ஆண்டவரே, ஆண்டவரே, எங்களுக்கு திறக்க வேண்டும்.” (மத்தேயு 25:11) ஆனால் கர்த்தர் அவர்களை தமது சரீர் அங்கங்களாக, தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாக அறியேன் என்று கூறுவார். இந்த சரீரத்தில் ஒரு இடத்தை அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு தேவையான சாந்தம், தயவு, பொறுமை மற்றும் அன்பின் ஆவியை அவர்கள் காண்பிக்கவில்லை. தேவனோடு பலியின் உடன்படிக்கையை மரணபரியந்தம் செய்திருக்கிற அனைவருக்கும் அன்பு, விசுவாசம், தேவனுயை சித்தத்ததுக்கு கீழ்ப்படிதல் ஆகியவைகளில் சோதிக்கும்படி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிற சோதனைகளிலும் துன்பங்களிலிருந்தும் சரீர் அங்கங்கள் மட்டுமே தூதர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு உயர்த்தப்படுவார்கள்.